

Murhellinen wirsi, muinen cunniallisen ja toimellisen rusthållarin, Joha Th...

Wanochius, Jacobus

1700-1829 81 Cbza 1756 Thoman-Pojka
(Thomanpojan)

Wesitan cuin: O Jesu Christe wiatois 10.

Syt täyty mun taas hawaita, ja kyneillä walitta,
v. 1.
cuinga se corwa cuolema, Jhmiset rickei muserta.

v. 2.
Jo esimerkin tämän päällä, ennengin olen nähnyt täällä,
En cuitengan niin suruisest cuin tänä päivän picaisest.

v. 3.
Eosc' minulle nyt welsen toi, sen sanoman jot en mä
woi, cuulella ilman itcuta, Sydämmen surta kirouta.

v. 4.
Että mun Isän ihana, ombi nyt pois ja cuollunna, ei
enä cansan juttele, wan Laiman seuras puhele.

v. 5.
Eä sanoit kyllä Isän sen, wimeisnä syryn minullen, et
tei mun sua näkemän pitän' eik' tääl cazeleman.

v. 6.
Nyt on sun puhes täytetty, uscosa, päiväs väätetty,
Eihs lepä lewos Laimahan, autuas tykön Jumalan.

v. 7.

b. 7.
Eä hyvä olit eläisäs, JEsuren luotit euollesas, JEsuren
cautta taiwahas uscoit ilon wisist saawas.

b. 8.
Et sä tääll turhi puhellut, ett' juoruyrisa jutellut, nijs
cuin se paha mailma, jota ne hursecat walitta.

b. 9.
Wan sinä pytit eroitta, ises syndisten seurasta, ja nijs
den cansa olestet' jote' pelkawat H:ra todell'.

b. 10.
Tätä sama myös lapsilles, muistutit ja muill omilles, et
tei pidä tellä pahain, käymän ja Zumalattomain.

b. 11.
Jotk' synnin juorus hawaikiti ijes cohta heitä nuhtelit,
ja rackaudes ofotit, cose' siwiäst heit waroitit.

b. 12.
Wiel esimerkill' omalla, waroitta hengen woimalla, myös
aheroisit todell' tain, cansa käymises caikes ain.

b. 13.
En enä sua ylistä, tahdo eng' töitas julista, Eä H:ra
rald puhen suloisen sait cose' hän sun wai taiwasen.

b. 14.
Cuitengin minull' syv on suur, wiel sano julkisesti juur,
Ets olit racas Jsa mull, sentähden oleon kijos sull.

b. 15.
Tarpeni annoit mielelläs, opetit hyvä kielelläs, JEsus
sun luitas suunnaton ja taiwahas kireastaton.

b. 16.
Pytkämme myös nijs elää tääll ett' hyvän lopun saam
sen pääll, ett' meille autuus annetan, cose' me tääll ulos cans
netan.

b. 17.
Wan euinga moni nähtäväst, helvetin tjellä tiettäväst,
ilman parannust waelda, ei muistain Satanan walda.

b. 18.
Helvetin randan suotapi, ja piruin juockon joutupi, ei euole
mata muistackan, eik' igens synnist suistackan.

b. 19.

v. 19.
Eijs pyhä ises parata, O syndis parca todella, syndiäs
caicki catucos, hengen armo myös rucoilos.

v. 20.
Ee myös ises tuttaray, cuoleman canha tiettäwy,
JEsusest kinni pitele, uscosa händä syleile.

v. 21.
Eah' sitten hän sun uudista, ja werellänsä puhdistä, syn-
nistä sargen caubiast, ja cuollon cuopast catkerast.

v. 22.
Hän cuollo wastan wahwista ettei se sua caubiasta, Sen
cautta anda sinun menn, Jhänsä huonen sisälän.

v. 23.
Lohduta myöskin ises täll, äitin cuin wielä olet tääll,
iteulla miestäs cahelet cuollutta hautan sattuelt.

v. 24.
Hän taitawalla kielellä, Eläisäns hywäll' mielellä, loh-
dutti äitin sinua, Sanoden: kylläs minua.

v. 25.
Saat tohdell. Tairwansalissa, Jkolla Pyhäin parissa, jos
uscos olet pysywä ja JEsusta aina kysywä.

v. 26.
Tairwainen yllä JEsus Christ, sinu lohduttacon wisist,
oleon sun turwas eläisäs, saattacon ilon cuollesas.

v. 27.
Ee myös mun caicki weljeni, raekahat ja sisaveni, jotea
Jhäkäm parahast eroitet' olett' haikiast.

v. 28.
Nijn myös te hänen wäwynsä, ja ynnä miniaisensä is-
custa silmän' pyhikkät, Jumalan turwin pyrkkät.

v. 29.
Hän ombi Jhä tairwahan, ja JERea caiten mailman,
loca orwoja auttapi ja leskein edest wastapi.

v. 30.
Hän siis nyt meitä auttacon, Täst surun tarost saats-
tacon, wijmein ilohon ijäisen, Jhämmä tygö tairwasen! Amen.

* * * * *